

Du er en misjonær!

18 Da trådte Jesus fram og talte til dem: «Meg er gitt all makt i himmel og på jord. 19 Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler, døb dem til Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn 20 og lær dem å holde alt det jeg har befalt dere. Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende.»

Hva slags tanker dukker opp i deg når du hører ordet misjon eller misjonær? Gamle tanter med knute i nakken som aldri har skaffet seg familie? Personer som levde isolert fra omverdenen og spiste gress og larver? Personer som kommer med mange lysbilder av sultne barn i Afrika? Eller kanskje du tenker på tropehatt, diaré og malaria?

Misjon er så utrolig mye mer enn dette. Jeg tror Gud har gitt alle et kall til å være engasjert i misjon på en eller annen måte. Å være engasjert i misjon er faktisk noe av det mest spennende og meningsfylte du kan gjøre som en kristen. Jeg vet at ikke alle har kall til å dra ut i den store verden for lengre perioder, men du har et kall til å være engasjert.

Gud gav oss en befaling og denne befalingen var ikke bare for misjonærer!

Lese dagens tekst

Men hvorfor skal vi snakke med andre om vår kristne tro? Er ikke troen en privatsak? Er ikke de beste kristne de som bare lever ut kristenlivet på jobben og i fritiden? Det hender at folk sier: "Jeg vet om en flott kristen. Hun har en sterk tro, men snakker ikke så mye om det. Er ikke det den høyeste form for kristendom?"

Både ja og nei. Det korte svaret er at noen må ha fortalt dem om den kristne tro. Det lange svaret er at det finnes faktisk mange gode grunner for å fortelle andre om Jesus og din tro på ham.

1. For det første så befaler Jesus oss å gjøre det. Ordet "gå" forekommer faktisk 1514 ganger i det nye testamentet. Eksempel:

- * Gå og fortell Johannes hva dere ser og hører.
- * Gå til de bortkomne sauene.
- * Gå ut og gjør alle folkeslag til disipler. osv.

De første kristne var en gå-ut-i-hele-verden bevegelse, mens de siste kristne (altså vi som lever nå) har med tiden i stor grad blitt en kom-til-oss bevegelse.

2. For det andre så forteller vi andre om vår tro fordi andre er i et desperat behov for å høre de gode nyhetene om Jesus Kristus.

Tenk deg at du er i Sahara og er den eneste som endelig finner en oase med vann å slukke tørsten med for alle som er med i ditt reisefølge. Det ville være forferdelig egoistisk av deg å ikke dele denne oppdagelsen med andre venner.

Bare Jesus kan slukke den tørsten som folk har og har hatt til alle tider. Tørsten etter mening i tilværelsen, tørsten etter sannhet og tørsten etter et ekte liv.

3. For det tredje forteller vi andre om Jesus fordi vi har lyst til å fortelle andre om det som er det viktigste i våre liv. Dersom vi vinner 20 millioner i lotto så forteller vi det vel til andre? Og dersom vi har fått evig liv sammen med Jesus i himmelen så er vel det mye mer verdt, og jammen noe å fortelle til andre?

Men det store spørsmålet er: **Hvordan skal vi fortelle til andre?**

Nicky Gumbel som er forfatter av Alpha kurset sier at vi har lett for å gå i en av to grøfter når vi skal prøve oss som misjonærer:

Den ene grøften er ufølsomhet. Da skjønner vi ikke at andre folk trenger noe tid på å fordøye budskapet og vi forventer at de skal bli like fort og like radikalt frelst som kanskje vi selv ble. Dersom vi oppfører oss slik, som en elefant i et glassmagasin, er det mange som kan bli såret.

Men vårt problem er vel neppe det. Vi er nok mer i den andre grøften. Den andre grøften er overfølsomhet – nesten menneskefrykt. Vi skal på død og liv ikke støte noen og helst la være å komme inn på emnet religion, kristendom og tro og livssyn. Vi sitter på jobben, på kurset, på skolen, på fjellet, på hytta, i Syden, på lekeplassen og i svømmehallen. Vi treffer tusenvis av personer, men vi skal ikke støte eller presse på noe tro. Vi er livende redde for at det skal være noen som oppfatter oss som fanatiske kristne, ”de der gale menneskene” som vi ser på TV, negative festbremsere som bare går med bøyd hode og akker seg over alt som er galt.

Vel, den gylne middelvei må være at det å fortelle andre om Jesus springer ut fra et naturlig og levende forhold til Jesus og Gud. Og at dersom vi vandrer sammen med ham så faller det helt naturlig å samtale med andre om det vi opplever som så meningsfullt og viktig i våre liv.

Nicky Gumbel oppsummerer den kristne misjonen slik:

- Ingen misjon uten nærvær
- Ingen misjon uten overbevisning
- Ingen misjon uten forkynnelse
- Ingen misjon uten kraft
- Ingen misjon uten bønn

La oss kort se litt på disse punktene:

Nærvær

Dere er jordens salt! Men om saltet mister sin kraft, kan det da bli til salt igjen? Det duger ikke til noe, men kastes ut og trækkes ned av menneskene. Dere er verdens lys!

En by som ligger på et fjell kan ikke skjules. Og når en tenner et lys setter en det ikke under et kar, men i en stake så det lyser for alle i huset. Slik skal også deres lys skinne for menneskene, så de kan se de gode gjerningene dere gjør og prise deres Far i himmelen. – Matteus 5, 13-16.

Jesus kaller oss til vidtrekkende innflytelse i denne verden. For å kunne gi denne innflytelsen må kristne være tilstede i denne verden, ikke isolere seg fra den. Våre strukturer preges i dag alt for mye av en struktur som inviterer andre inn til oss (en ”kom” struktur) og ikke av en ”gå”-struktur, der vi utfordrer oss selv til å gå ut.

En tysker ved navn Wolfgang Simson har sagt:

”Vi må slutte å ta folk med til kirken, og heller begynne å ta kirken til folket!”

Dette handler om å være en misjonNÆR med trykk på NÆR. Ikke misjo-nokså-nær! Men nær og tilstede der du er!

Den beste måten å være en misjonær på er å leve sitt kristenliv frimodig for alle andre. Det handler ikke bare om ord. På jobben burde folk legge merke til at kristne ansatte er hederlige, til å stole på, innsatsvillige, oppmuntrende og ikke baktalende. Slik fremferd forteller noe til andre.

Overbevisning

Paulus havnet ofte i debatter der han måtte overbevise jødene om at Jesus virkelig var Messias, Guds sønn gjennom Skriftene. Da han var i Tesselonika ”talte”, ”tolket” og ”forklarte” han utfra Skriftene og noen ble overbevist. (Se Apg 17, 4)

Og vi er vel mange som har havnet i debatter med andre om skapelsen, jomfrufødsel, ondskaper, andre religioner, oppstandelse og så videre. Mange har logiske innvendinger mot kristen tro. Altfor ofte presenteres troen som lite reflektert og gjennomtenkt. Mange i dag er utdannet, reflektert og gjennomtenkt. De ønsker ikke å bli med i en rar sekt eller i et fellesskap som ikke tør å bruke hodet.

Dette er folk som må overbevises om sannheten. De tar intet for gitt. Kanskje du synes det høres rart ut å overbevise noen om frelsen. Ja, vi kan ikke overbevise noen med gode argumenter alene, men ved Guds hjelp og skikkelig bra undervisning og forklaring kan også noen finne troen på denne måten.

Forkynnelse

Men kan du tenke deg en misjon uten forkynnelse? Kjernen i det å fortelle andre om de gode nyhetene om Jesus er forkynnelse. Forkynnelse er å gjøre noe kjent for andre. Det kan gjøres på mange måter. En av de mest effektive måtene er å ta venner med til steder der vi vet at de vil få høre evangeliet. Eller vi kan fortelle det selv.

13 Hver den som påkaller Herrens navn, skal bli frelst. 14 Men hvordan kan de påkalle en de ikke tror på? Hvordan kan de tro på en som de ikke har hørt om? Og hvordan kan de høre dersom ingen forkynner? 15 Og hvordan kan noen forkynne hvis de ikke er utsendt? Det står jo skrevet: Hvor herlig lyder fottrinnene av dem som bringer godt budskap! 16 Men ikke alle var lydige mot evangeliet. Jesaja sier:

Herre, hvem trodde vårt budskap? 17 Så kommer da troen av det budskapet en hører, og budskapet kommer av Kristi ord. – Romerne 10, 13-17

En dame som nylig var blitt en kristen havnet i bilkø og kom seg ikke på møtet den dagen. Hun ble så lei seg at hun gråt i strie strømmer. Tilfeldigvis bodde noen slektninger av henne like ved og hun drog til dem i stedet. De så at hun hadde grått og at sminken fra øynene hennes lagde mørke striper i ansiktet hennes. Hva er det? spurte de. - Jeg gikk glipp av møtet i dag! sa hun. Neste søndag var alle slektningene hennes med på gudstjeneste for å se og oppleve hva det kunne være som de gikk glipp av.

Andreas er et godt eksempel på en disippel som fortalte sin bror Peter om de gode nyheter og tok sin bror med seg og introduserte han for Jesus. Det er det som er god forkynnelse. Troen kommer av forkynnelsen – misjon kan ikke drives dersom ingen forkynner på en eller annen måte. Men vi utfordres på å gjøre forkynnelsen spennende og relevant overfor folk i dag.

Kraft

Kan du tenke deg en misjon uten kraft?

Jesus sa : Og disse tegnene skal følge dem som tror: I mitt navn skal de drive ut onde ånder, de skal tale nye tungemål, og de skal ta slanger i hendene. Om de drikker dødelig gift, skal det ikke skade dem, og når de legger hendene på syke, skal de bli friske.» - Markus 16, 17-18

Paulus skriver: ***Da vi forkynte evangeliet hos dere skjedde det ikke bare ved ord, men også i kraft!***” - 1. Tessalonikerbrev 1,5

Det kan ikke være bare ord. Ikke bare stillhet og levd liv. Det må også være Guds kraft. Noen trenger å møte Guds kraft til frelse. En krøpling som lå ved templet spurte Peter og Johannes om penger – i stedet fikk han helbredelse og en ny start i livet sitt. Sølv eller gull har jeg ikke, men det jeg har vil jeg gi deg – i Jesu navn reis deg opp!, sier Peter til ham. Alle visste at denne mannen hadde vært lam og ikke kunne gå. Plutselig ser de at han spretter omkring. Dette blir et mektig vitnesbyrd for dem. Slik kan mange fortelle om at under og tegn har ført mange til Jesus.

Bønn

Kan du videre tenke deg en misjon uten bønn?

Vi trenger å be for alle de som ikke tror, vi trenger å be om at øyner skal bli åpnet, hjerter skal tine, at folk skal forandre seg. Vi trenger å be om at Guds kraft må komme til oss og forandre oss slik at vi kan være misjonærer i dag.

Hudson Taylor som er en kjent Kinamisjonær var en rabagast i sin ungdom og det var ikke mange som regnet med at han skulle bli en verdenskjent misjonær. Hans mor ba for ham i alle år og spesielt ba hun den dagen da Hudson var på låven og leste i et nytestamente som han hadde funnet. Da kom det så kraftig over moren hans at hun skulle be at hun ba i timesvis. Hudson ble en kristen

Vi kan be for våre venner og vår familie – gjennom bønnens kanaler kan Gud gjøre under.

La oss alle sammen i dag lære oss å se på hverandre som misjonærer. La oss leve tilstede i verden, med forkynnelsen, kraften, overbevisningen og bønningen. Slik kan mange andre bli med på veien.

La meg avslutte med en liten historie:

Under krigen ble en mann skutt og lå døende på båren. En venn bøyde seg over ham og spurte: Er det noe jeg kan gjøre for deg?

Nei, svarte mannen. Jeg kommer til å dø.

Skal jeg gi noen beskjed, spurte den andre.

Ja, du kan sende beskjed til mannen som bor på denne adressen. Fortell ham at det han lærte meg som barn er til stor hjelp for meg nå når jeg skal dø.

Mannen var hans gamle søndagsskolelærer. Da han fikk budskapet sa han: "Gud tilgi meg! Jeg sluttet som søndagsskolelærer for mange år siden fordi jeg følte at jeg ikke kom noen vei. Jeg syntes ikke det var noen vits i å fortsette.

Det er alltid vits i å fortsette å fortelle andre om Jesus. Troen er ikke bare en privatsak – du og jeg er misjonærer i dag – der vi er.

For evangeliet er en Guds kraft til frelse for alle som tror.

AMEN.